

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 4Obdo/51/2021  
Identifikačné číslo spisu: 1510229509  
Dátum vydania rozhodnutia: 30.06.2022  
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Mederová  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:1510229509.1

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Mederovej a členiek senátu JUDr. Aleny Prieceleovej a JUDr. Lenky Praženkovej v spore žalobcu: O. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Š. XXX/X, XXX XX X., zast. JUDr. Martin Gajer, advokát so sídlom Záhradnícka 7, 811 07 Bratislava, proti žalovanému 1/: G.. Y. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, XXX XX W., a žalovanému 2/: G.. O. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X, XXX XX A., zast. JUDr. Ľubica Balková, advokátka so sídlom Železničná 11, 038 52 Sučany, o zaplatenie 381.730,07 eur s príslušenstvom a o námietkach žalovaného 2/ proti zmenkovému platobnému rozkazu, vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 3CbZm/182/2015, o dovolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 18. apríla 2019, č. k. 4CoZm/6/2018-275, takto

### rozhodol:

I. Dovolanie odmieta.

II. Žalobcovi nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

### Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 18. apríla 2019, č. k. 4CoZm/6/2018-275, v prvom výroku potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava V (ďalej aj „súd prvej inštancie“) z 13. októbra 2016, č. k. 3CbZm/182/2015-174, v druhom výroku odmietol odvolanie žalovaného 1/ a v treťom výroku nepriznal žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania.

1.1 Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že ním rozhodol o odvolaní žalovaného 1/ a žalovaného 2/ proti rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie zmenkový platobný rozkaz zo dňa 24. novembra 2014, č. k. 1Zm/1028/2010-63, vo vzťahu k žalovanému 2/ ponechal v platnosti v celom rozsahu a žalovaného 2/ zároveň zaviazal zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania o námietkach vo výške 3.595,75 eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Zmenkovým platobným rozkazom zo dňa 24.11.2014, č. k. 1Zm/1028/2010-63, boli žalovaný 1/ a žalovaný 2/ zaviazaní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu 381.730,07 eur s úrokom 6 % ročne od 15.10.2008 do zaplatenia, s úrokom 6 % ročne zo sumy 497.908,78 eur od 01.01.2008 do 21.01.2008,

s úrokom 6 % ročne zo sumy 431.520,95 eur od 22.01.2008 do 14.10.2008, zmenkovú odmenu vo výške 1.659,70 eur a súdny poplatok za návrh vo výške 24.233,50 eur. Žalovaný 2/ podal proti zmenkovému platobnému rozkazu námietky a žiadal zmenkový platobný rozkaz zrušiť s odôvodnením, že predmetná zmenka je neplatná z dôvodu neurčitého platobného miesta. Medzi stranami bol uzavretý aj dodatok k zmluve o pôžičke, ktorým malo prísť k započítaniu, žalovaný 2/ preto tvrdil, že zmenková suma sa mala znížiť na 4.000.000,- Sk. Žalovaný 2/ namietal aj vyplnenie zmenky neoprávnenou osobou, nepredloženie zmenky a premlčanie lehoty na predloženie zmenky. Žalobca žiadal ponechať zmenkový platobný rozkaz v platnosti. Tvrdil, že na zmenku bolo plnené po jej splatnosti 3.500.000,- Sk, preto si návrhom uplatnil len sumu, ktorú žalovaní v skutočnosti dlžia a dodatok k zmluve o pôžičke zo dňa 12.07.2006 bol sfaľovaný.

1.2 Súd prvej inštancie po vykonaní dokazovania uzavrel, že zmenkou vystavenou žalovaným 2/ ako vlastná zmenka a podpísanou žalovaným 1/ per aval, sa žalovaní zaviazali zaplatiť majiteľovi zmenky U. F. dňa 31.12.2007 zmenkovú sumu 15.000.000,- Sk. V priebehu námietkového konania bola zmenka indosovaná na O. W. indosamentom zo dňa 07.04.2016. Námietka neurčitosti platobného miesta bola podľa súdu prvej inštancie nedôvodná, pretože na zmenke bolo s dostatočnou určitosťou uvedené miesto platenia Limbach. Súd prvej inštancie dopytom na Notársky úrad JUDr. Dagmar Ravlukovej, kde bol osvedčovaný podpis veriteľa na Dodatku č. 1 k Zmluve o pôžičke peňazí zo dňa 12.07.2006 (ďalej len „Dodatok“) zistil, že pod overovacím číslom bol síce osvedčený podpis U. F., ale na inom dokumente, ktorým bola záložná zmluva na založenie obchodného podielu uzatvorená medzi záložcami G.. W. a G.. C. a záložným veriteľom U. F.. Žalovaný 2/ preto nepreukázal započítanie vzájomných pohľadávok. Vo vzťahu k námietke o nepredložení zmenky na platenie súd prvej inštancie uviedol, že žalobca pre zachovanie zmenkových práv proti žalovanému ako priamemu dlžníkovi, nebol povinný urobiť protest pre neplatenie. Žalovaný nepreukázal nedodržanie lehôt na predloženie zmenky, preto treba vychádzať z predpokladu, že žalobca prezentačnú lehotu dodržal. Účinky prezentácie zmenky má aj doručenie návrhu na vydanie zmenkového platobného rozkazu dlžníkovi, i keď k doručeniu došlo po zákonom určených lehotách a prostredníctvom súdu. Právo na vyplnenie blankozmenky sa nepremlčuje, preto súd prvej inštancie považoval za nedôvodnú aj námietku premlčania práva majiteľa zmenky na jej vyplnenie. Keďže žalovaný nepreukázal, že by jeho povinnosť poskytnúť žalobcovi plnenie zo zmenky zanikla, súd ponechal zmenkový platobný rozkaz v platnosti v celom rozsahu.

1.3 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný 1/, v ktorom namietal doručenie zmenkového platobného rozkazu v čase, kedy sa zdržiaval v zahraničí z dôvodu služobnej cesty. Z dôvodu podania námietok žalovaným 2/ nemohol zmenkový platobný rozkaz nadobudnúť právoplatnosť ani voči žalovanému 1/. Na zmenke nemožno len z podpisu žalovaného 1/ usudzovať, že ide o ručiteľa, chýba k tomu ručiteľské prehlásenie a označenie subjektu ako ručiteľ per aval. Z dôvodu neprevzatia zmenkového platobného rozkazu podal na Okresnom súde Bratislava V návrh na obnovu konania, o ktorom nebolo doposiaľ rozhodnuté. Žalovaný 1/ poukázal aj na uzatvorený Dodatok. Zo samotnej zmluvy o pôžičke malo podľa žalovaného vyplývať, že ide o dvoch dlžníkov, z ktorých každý je povinný plniť dlžnú sumu v časti jednej polovice.

1.4 Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie aj žalovaný 2/, ktorý poukázal na nesprávny záver súdu prvej inštancie, že žalovaný 1/ bol vystaviteľom zmenky a žalovaný 2/ bol ručiteľom zmenky. Zároveň rovnako ako žalovaný 1/ tvrdil, že zo Zmluvy o pôžičke peňazí zo dňa 03.07.2006 vyplýva, že ide o dvoch dlžníkov, každý v časti jednej polovice dlžnej sumy, a teda nie v celosti a spoločne a nerozdielne. K Dodatku žalovaný 2/ uviedol, že pri predkladaní príloh k námietkam prišlo k pochybeniu, a to k nesprávnemu spárovaniu fotokópií dokumentov. Žalovaný 2/ disponuje overenou fotokópiou Dodatku. Žalobca podľa žalovaného 2/ konal pri vyplňovaní zmenky zlomyseľne a s hrubou neobľadivosťou. Vádnym vyplnením blankozmenky sa možnosť výkonu práv voči dlžníkovi, ktorý to úspešne namietne, marí úplne.

1.5 Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Zmenkový platobný rozkaz nadobudol voči žalovanému 1/ právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 02.02.2015, žalovaný 1/ nepodal voči zmenkovému platobnému rozkazu v stanovenej lehote námietky, preto

žalovaný 1/ nebol oprávnený podať odvolanie. Z uvedeného dôvodu odvolací odvolanie žalovaného 1/ odmietol ako podané neoprávnenou osobou.

1.6 Odvolací súd nesúhlasil s názorom žalovaného 2/, že v danom prípade ide o dvoch dlžníkov, každého v pomere jednej polovice dlžnej sumy. Poukázal na § 293 zákona č. 513/1991 Zb., v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), v ktorom je upravená prezumovaná pasívna solidarita dlžníkov. Zo žiadnej skutočnosti nevyplýva, že by každý z dlžníkov bol voči žalobcovi zaviazaný iba v jednej polovici, súd prvej inštancie preto správne dospel k záveru, že sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ako dôvodnú vyhodnotil odvolací súd námietku, že súd prvej inštancie nesprávne označil žalovaného 2/ ako ručiteľa, a to vzhľadom na to, že z predmetnej zmenky a zo Zmluvy o pôžičke peňazi zo dňa 03.07.2006 vyplýva, že v prípade žalovaného 1/ a žalovaného 2/ išlo o dlžníkov. Táto skutočnosť ale nebola podľa odvolacieho súdu podstatná, pretože nemala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

1.7 Vo vzťahu k Dodatku odvolací súd uviedol, že žalovaný nepreukázal tvrdené skutočnosti a nepredložil súdu relevantný dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že Dodatok bol medzi stranami skutočne riadne uzavretý. Žalovaný 2/ nepreukázal, že prišlo k započítaniu vzájomných pohľadávok a preto námietku žalovaného 2/, že došlo k excesívnemu vyplneniu blankozmenky, resp. k vyplneniu v rozpore s vyplňovacím oprávnením v časti zmenkovej sumy, považoval odvolací súd rovnako za nedôvodnú.

1.8 Nedôvodná bola podľa odvolacieho súdu aj námietka žalovaného 2/, že O. W. ako právny nástupca žalobcu, vstúpil do konania bez dodržania procesných postupov pri zmene v osobe žalobcu. Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 13.10.2016 na základe návrhu žalobcu pripustil zmenu účastníkov na strane žalobcu s tým, že namiesto U. F. bude v konaní vystupovať O. W.. Odvolací súd sa stotožnil s námietkou žalovaného 2/, že oslobodenie od súdnych poplatkov priznané pôvodnému žalobcovi sa automaticky nevzťahuje aj na právneho nástupcu žalobcu, avšak uvedené nemá žiaden vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

1.9 Odvolací súd sa nestotožnil ani s odvolacou námietkou žalovaného 2/, že dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie bolo nedostatočné. Nie je povinnosťou súdu vykonať všetky navrhované dôkazy, ale závisí od úvahy súdu, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná. Súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu vykonal dostačujúce množstvo dôkazov na zistenie skutkového stavu a zároveň sa dostatočným spôsobom vysporiadal s námietkami žalovaného 2/.

2. Proti rozsudku odvolacieho súdu v jeho prvom (potvrdzujúcom) výroku podal dovolanie žalovaný 2/ spolu s návrhom na odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozsudku. Žalovaný 2/ dovolaciu súdu navrhuje, aby rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dôvodnosť svojho dovolania vidí žalovaný 2/ v nesprávnom procesnom postupe súdu, ktorým mu súd znemožnil, aby uskutočňoval procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.). Zmenkový platobný rozkaz nebol v súlade s § 175 O. s. p., doručený žalovanému 1/ do vlastných rúk. Následkom je podľa dovolateľa nezákonné odňatie procesného práva podať proti zmenkovému platobnému rozkazu námietky, nezákonné odňatie práva na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a zákazom odmietnutia spravodlivosti. Zmenkový platobný rozkaz zaviazal žalovaných k úhrade zmenkovej sumy spoločne a nerozdielne, čím porušil kogentné ustanovenie § 153 ods. 1 O. s. p., na základe ktorého mal súd rozhodovať podľa skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov. K námietke žalovaného 2/, že ide o čiastočné záväzky dvoch dlžníkov poukázal odvolací súd na § 293 Obchodného zákonníka. Dovolateľ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) Cpj 37/1978, R 1/1979, podľa ktorého je solidarita prípustná len tam, kde je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté, že viacerí dlžníci majú tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne. Zmenkový platobný rozkaz zároveň zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne k úhrade sumy 24.233,50 eur Slovenskej republike. Odvolací súd porušil kogentné ustanovenie § 212 ods. 1 O. s. p., o viazanosti odvolacieho súdu rozsahom a dôvodmi odvolania, keď nerozhodol o odvolaní napadnutom výroku v zmenkovom platobnom rozkaze. Odvolací súd zároveň porušil ust. § 138 ods. 1 O. s. p., ktoré priznanie oslobodenia od zaplatenia

súdneho poplatku viaže na návrh. Súd prvej inštancie na pojednávaní dňa 13.10.2016 pripustil zmenu účastníkov konania na strane žalobcu, a to bez prítomnosti nového žalobcu. Na uvedenom pojednávaní súd zároveň upustil od výsluchu žalovaného 1/ a zamietol návrh žalovaného 2/ na jeho výsluch. Následne súd prvej inštancie na tomto pojednávaní dospel k záveru, že žalovaný 2/ neunesol dôkazné bremeno. V odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu zároveň absentujú odpovede na otázky k zmluve o pôžičke, dodatku k zmluve o pôžičke, k vystaviteľovi blankozmenky, podpisom na blankozmenke, obsahu vyplňovacieho práva a vyplneniu blankozmenky.

1.1. Dovolateľ ďalej poukázal na viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu riešiace otázky zisťovania skutkového stavu a vykonávania dôkazov, a to uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/242/2013, 4Cdo/126/2014, a RMCdo/10/2008 a uznesenie Ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/2004.

1.2. Navrhovaný odklad vykonateľnosti dovolateľ odôvodnil hrozbou nenapraviteľnej ujmy.

3. Najvyšší súd ako súd dovolací (podľa § 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podala včas sporová strana zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia pojednávania, dospel k záveru, že dovolanie žalovaného 2/ je potrebné odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C. s. p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

4. Dovolací súd riadiac sa záverom prijatým uznesením najvyššieho súdu z 25. júla 2018, sp. zn. 3Obdo/23/2018, publikovaným v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 79/2018, posudzoval prípustnosť dovolania podľa ustanovení § 419 a nasl. C. s. p.

5. Dovolateľ svoje dovolanie odôvodňuje nesprávnym procesným postupom súdu, ktorým malo prísť k znemožneniu uskutočňovania jemu patriacich procesných práv v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ C. s. p.).

6. Prípustnosť a dôvodnosť svojho dovolania vyvodzuje dovolateľ z viacerých pochybení súdu. V prvom rade dovolateľ poukázal na nedoručenie zmenkového platobného rozkazu do vlastných rúk žalovanému 1/. Takýmto postupom súdu malo dôjsť podľa žalovaného 2/ k odňatiu procesného práva podať proti zmenkovému platobnému rozkazu námietky. Uvedeným vymedzením dovolacieho dôvodu tak dovolateľ nenamieta porušenie jeho procesných práv procesným postupom súdu, ale v skutočnosti namieta nedoručenie zmenkového platobného rozkazu inému subjektu na strane žalovaného, odlišného od žalovaného 2/. Aj z textácie ust. § 420 písm. f/ C. s. p., je zrejmé, že prípustnosť dovolania je možné vyvodiť len z porušenia práv toho subjektu, ktorý podáva dovolanie. I v prípade, ak na strane žalovaného vystupuje viac subjektov, nie je možné, aby prípustnosť a dôvodnosť dovolania bola vyvodzovaná z porušenia práv iného subjektu než toho, ktorý podáva dovolanie. Domáhať sa ochrany proti porušeniu procesných práv súdom prostredníctvom podania opravného prostriedku sa môže len ten subjekt, ktorého práva mali byť porušené. Zároveň v danom prípade nešlo o nerozlučné spoločenstvo v zmysle § 91 ods. 2 O. s. p., a uvedené dovolateľ ani v konaní netvrdil (dovolateľ dokonca v odvolaní začal tvrdiť, že nejde ani o solidárny záväzok žalovaných), preto ani nie je právne významné skúmať, či prišlo k riadnemu doručovaniu zmenkového platobného rozkazu žalovanému 1/.

7. Dovolateľ ďalej namieta, že súd nerozhodoval podľa zisteného skutkového stavu, keď zaviazal žalovaných zaplatiť dlžnú sumu spoločne a nerozdielne a porušil tak kogentné ust. § 153 ods. 1 O. s. p. Podľa dovolateľa ide o čiastočné záväzky dvoch dlžníkov každého v časti jednej polovice dlžnej sumy. Pri tejto dovolacej námietke najvyšší súd poukazuje na koncentračnú zásadu aplikovanú na konanie o námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu, v zmysle ktorej je žalovaný povinný v námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu uviesť všetky námietky a na neskôr podané námietky už nemožno prihliadať (§ 175 ods. 4 O. s. p., porovnaj aj uznesenie najvyššieho súdu z 15. júna 2000, sp. zn. 5Obo/80/200, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 47/2001, a rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 1ObdoV/34/2004). Preto pokiaľ žalovaný 2/ v obsahu svojich námietok proti zmenkovému platobnému rozkazu neuviedol, že namieta povahu záväzku žalovaných posúdenú súdom ako solidárny záväzok dvoch dlžníkov a uvedenú námietku uplatnil

až vo svojom odvolaní, nemožno na túto novú námietku už prihliadať, odvolací súd sa ňou ani nemal zaoberať a jej posúdenie nemôže byť ani predmetom dovolacieho konania.

8. Ďalšia dovolacia námietka dovolateľa smeruje proti druhému výroku zmenkového platobného rozkazu, ktorým boli žalovaní spoločne a nerozdielne zviazaní na úhradu súdneho poplatku Slovenskej republiky. Podľa dovolateľa odvolací súd porušil ust. § 212 ods. 1 O. s. p., o viazanosti odvolacieho súdu rozsahom odvolania, keď nerozhodol aj o odvolaní vzťahujúcej sa k tejto časti zmenkového platobného rozkazu, ktorý bol súdom prvej inštancie v konaní o námietkach ponechaný v platnosti. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že žalovaný 2/ má pravdu v tej časti, že oslobodenie od platenia súdnych poplatkov priznané sporovej strane na základe jej návrhu sa automaticky nevzťahuje na právneho nástupcu sporovej strany, ktorý do konania vstúpi na miesto sporovej strany, avšak uvedené nie je podstatné pre rozhodnutie v tejto veci. Najvyšší súd k tejto otázke uvádza, že druhý výrok zmenkového platobného rozkazu vychádzal z vtedy účinného ust. § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb., o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) v znení účinnom do 31.10.2015. Podmienkami pre zviazanie protistrany na úhradu súdneho poplatku inak vyrubovaného žalobcovi bolo oslobodenie žalobcu od súdneho poplatku, jeho úspech v konaní a skutočnosť, že žalovaný nie je oslobodený od platenia súdneho poplatku. Všetky tieto podmienky boli v čase vydania zmenkového platobného rozkazu súdom prvej inštancie splnené a neboli žalovaným 2/ napádané ani v námietkach. Neskoršia zmena subjektu vystupujúceho na strane žalobcu a tým zánik oslobodenia od súdnych poplatkov priznaného rozhodnutím súdu podľa § 138 O. s. p., pôvodnému žalobcovi nemôže spôsobiť nesprávnosť prijatého rozhodnutia súdu, keďže podstatné bolo jedine, či v čase prijímania rozhodnutia súdu bolo žalobcovi priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. Dodatočné vyrubenie súdneho poplatku žalobcovi by už ani nemohlo vyvolať následok predpokladaný § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch, ktorým je zastavenie konania v prípade nezaplatenia súdneho poplatku, keďže zmenkový platobný rozkaz už bol v čase zmeny subjektu na strane žalobcu vydaný.

9. Dovolateľ procesnému postupu súdov konajúcich vo veci ďalej vyčíta, že na súdnom pojednávaní konanom dňa 13.10.2016, kde súd prvej inštancie prijal uznesenie, ktorým pripustil zmenu účastníkov na strane žalobcu, nebol prítomný nový žalobca. Najvyšší súd po oboznámení sa s obsahom zápisnice o pojednávaní zo dňa 13.10.2016, uvádza, že zo samotnej zápisnice vyplýva, že JUDr. Martinovi Gajerovi ako právnenému zástupcovi pôvodného žalobcu bolo udelené splnomocnenie aj novým žalobcom a že JUDr. Martin Gajer bol na predmetnom pojednávaní prítomný. JUDr. Martin Gajer na pojednávaní uviedol, že O. W. s navrhovanou zmenou na strane žalobcu súhlasí. V súdnom spise je zároveň na č. l. 169 založené splnomocnenie zo dňa 09.10.2016 udelené O. W. advokátovi JUDr. Martinovi Gajerovi. Za nového žalobcu tak na predmetnom pojednávaní konal a vyjadril súhlas so vstupom advokát JUDr. Martin Gajer. Najvyšší súd preto aj túto dovolaciu námietku žalovaného 2/ vyhodnotil ako nedôvodnú.

10. Vo vzťahu k dovolateľom tvrdenému nedostatočnému odôvodneniu rozhodnutia odvolacieho súdu, najvyšší súd uvádza, že odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu dáva odpovede na všetky podstatné odvolacie námietky žalovaného 2/ a spoločne s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie aj na všetky otázky podstatné pre toto konanie. Je opätovne potrebné zdôrazniť, že v prípade námietok podaných proti zmenkovému platobnému rozkazu sa uplatňuje koncentračná zásada a žalovaný nemôže svoje námietky rozširovať po uplynutí lehoty na ich podanie o nové skutočnosti a následne tvrdiť, že mu neboli súdom poskytnuté odpovede. Nevykonanie všetkých navrhnutých dôkazov rovnako nie je porušením procesného práva sporovej strany, keďže je na zväžení súdu, ktoré z navrhovaných dôkazov vykoná a pokiaľ súd prvej inštancie dospel k záveru, že výsluch žalovaného 1/ vzhľadom na ostatné skutkové zistenia nie je potrebné vykonať a odvolací súd sa s týmto postupom súdu prvej inštancie stotožnil, dovolací súd v takomto postupe súdov pochybenie nezistil. Najvyšší súd preto nezistil nedostatky v odôvodnení rozhodnutia odvolacieho súdu a ani iné pochybenie odvolacieho súdu, ktoré by napĺňali dôvod prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, najvyšší súd nezistil vadu zmätočnosti podľa § 420 písm. f/ C. s. p., tvrdenú dovolateľom a dovolanie žalovaného 2/ je preto potrebné podľa § 447 písm. c/ C. s. p., odmietnuť ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

12. Návrhu dovolateľa na odklad vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia najvyšší súd nevyhovел a v súlade s ustálenou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie. Podľa § 444 ods. 4 C. s. p., a v súlade s prechodným ustanovením § 471a C. s. p., malo dovolanie žalovaného 2/ odkladný účinok zo zákona.

13. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd v zmysle § 453 ods. 1 C. s. p., v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. Žalobcovi ako úspešnej sporovej strane náhradu trov dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.